

2015/2210(INI)

21.9.2015

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
realizacja priorytetów na rok 2015
(2015/2210(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ernest Urtasun

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że równość jest podstawową wartością UE i warunkiem koniecznym do realizacji przewidzianych w strategii „Europa 2020” celów dotyczących zatrudnienia i zmniejszenia ubóstwa, do czego może przyczynić się przestrzeganie przez państwa członkowskie obowiązujących krajowych przepisów w zakresie równouprawnienia oraz właściwe wdrożenie dyrektyw UE w sprawie równouprawnienia;
- B. mając na uwadze, że dostęp kobiet do rynku pracy jest jednym z elementów zróżnicowania umiejętności na tym rynku i że bezpośrednio skutkuje to dostępem przedsiębiorstw do lepszych zasobów, a tym samym do większej konkurencyjności, zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w ramach rynku wewnętrznego;
- C. mając na uwadze, że cięcia wydatków na usługi publiczne, w tym ochronę zdrowia, edukację i mieszkalnictwo, dotyczą kobiety bezpośrednio jako użytkowniczki i pracownice oraz pośrednio w związku z pomocą, jakiej kobiety udzielają członkom rodziny uzależnionym od podstawowych usług publicznych; mając na uwadze, że ograniczenie wydatków na pracowników służby zdrowia w wielu państwach członkowskich zwiększyło obowiązki opiekuńcze kobiet, które często pracują w niepewnych warunkach i są wykorzystywane;
- D. mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia – a przy okazji stopa wzrostu na europejskim rynku wewnętrznym – zależy między innymi od zdolności znalezienia przez kobiety i mężczyzn odpowiedniej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;
- E. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i polityka konsolidacji budżetowej w nieproporcjonalnej mierze wpłynęły na kobiety, a zwłaszcza kobiety ze społeczności marginalizowanych, młode kobiety i kobiety dyskryminowane z wielu przyczyn jednocześnie;
- F. mając na uwadze, że jednym z celów strategii „Europa 2020” jest stabilność finansów publicznych i że inwestycje państw członkowskich w dziedzinie kształcenia w ogóle, a dokładniej wśród młodych kobiet, są integralną częścią ich budżetu krajowego;
- G. mając na uwadze, że polityka rynku pracy i polityka tworzenia miejsc pracy muszą dążyć do stworzenia wysokiej jakości zatrudnienia zgodnie z programem godnej pracy MOP;
- H. mając na uwadze, że utrzymująca się wysoka stopa bezrobocia młodzieży i wykluczenie społeczne w całej UE w ostatnich latach doprowadziły do zniszczenia kapitału ludzkiego i w nieproporcjonalnej mierze dotknęły kobiety i dziewczęta; mając na uwadze, że do tego długofalowego oddziaływania kryzysu gospodarczego trzeba podchodzić w sposób uwzględniający aspekt płci;
- I. mając na uwadze, że obecna sytuacja gospodarcza wskazuje na potrzebę ściślejszej koordynacji polityk makroekonomicznych i budżetowych państw członkowskich, jeżeli ma być zrealizowana bardziej zintegrowana i zrównoważona unia gospodarcza;

1. wyraża ubolewanie w związku z brakiem w strategii „Europa 2020” zapisu dotyczącego uwzględniania aspektu płci oraz apeluje do Komisji i Rady o wprowadzenie do strategii filaru równouprawnienia oraz nadrzędnego celu zapewnienia równouprawnienia;
2. przypomina, że celu koordynacji polityk gospodarczych i budżetowych państw członkowskich nie można osiągnąć bez koordynacji polityk w dziedzinie równouprawnienia;
3. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia dla poszczególnych krajów, których celem jest zapewnienie równouprawnienia, jednak apeluje o uwzględnienie w większej mierze w zaleceniach dla poszczególnych krajów aspektu płci, szczególnie w odniesieniu do reform rynku pracy i poszukiwania równowagi między życiem zawodowym i prywatnym; apeluje do Komisji o dopilnowanie, by państwa członkowskie wdrożyły w ramach europejskiego semestru zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące wzmocnienia zasady równości wynagrodzeń kobiet i mężczyzn dzięki przejrzystości i podjęciu problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; apeluje także o włączenie do rocznej analizy wzrostu gospodarczego specjalnych wytycznych dotyczących polityki równouprawnienia w dążeniu do zmniejszenia rozbieżności w traktowaniu płci;
4. wzywa państwa członkowskie i Komisję do usunięcia przeszkód piętrzących się przed kobietami uczestniczącymi w rynku pracy, w szczególności poprzez ustanowienie mechanizmów pozwalających kobietom na godzenia życia prywatnego i zawodowego, zwłaszcza takich jak urlopy macierzyńskie, ojcowskie oraz rodzicielskie dostosowane i zharmonizowane na szczeblu europejskim;
5. ponawia swój apel do państw członkowskich o włączenie aspektu płci do programów stabilności i konwergencji oraz do krajowych programów reform poprzez ustanowienie celów i środków jakościowych, które pozwolą zniwelować utrzymujące się zróżnicowane traktowanie kobiet i mężczyzn często prowadzące do tego, że na późniejszym etapie życia kobiety znajdują się poniżej granicy ubóstwa, a także o systematyczne stosowanie zasad sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci z myślą o zbadaniu bieżących programów działania i strategii politycznych, ich wpływu na przydział środków oraz wpływu na równość kobiet i mężczyzn;
6. przypomina państwom członkowskim i Komisji, że przeszkody w dostępie kobiet do rynku pracy mają bezpośredni wpływ na potencjalny zwrot z inwestycji państw członkowskich w dziedzinie kształcenia;
7. ponawia swój apel do Komisji o ułatwienie monitorowania głównych celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia i ograniczania ubóstwa poprzez zwrócenie się do państw członkowskich o stosowanie danych z podziałem na płeć oraz poprzez określenie dodatkowych wskaźników związanych z płcią;
8. podkreśla, że państwa członkowskie powinny zwiększyć odsetek dzieci i dorosłej młodzieży korzystających z systemów edukacji i zwrócić większą uwagę na problem wczesnego kończenia nauki, przede wszystkim dzięki gromadzeniu informacji na temat najważniejszych powodów wczesnego kończenia nauki z myślą o przyjęciu i wdrożeniu działań politycznych zapobiegających temu zjawisku;
9. wzywa Komisję, aby pomagała państwom członkowskim w coraz szerszym

wykorzystywaniu funduszy strukturalnych na inwestycje w publiczne struktury opieki i usługi dla dzieci, osób starszych i innych osób niesamodzielnych. zauważa nieproporcjonalny wpływ, jaki brak inwestycji w infrastrukturę i usługi opieki publicznej ma na osoby samotnie wychowujące dzieci, z których zdecydowana większość to kobiety;

10. podkreśla potrzebę nadania priorytetowego znaczenia działaniom mającym na celu rozwiązanie problemów bezrobocia, ubóstwa i wyłączenia społecznego, które dotyczą przede wszystkim kobiety, oraz priorytetowego traktowania trwałego zatrudnienia/wysokiej jakości miejsc pracy, inwestycji i wysokiej jakości usług publicznych zapewniających włączenie społeczne, w szczególności w obszarach edukacji, zdrowia, opieki nad dziećmi, opieki nad osobami niesamodzielnymi, transportu publicznego i usług socjalnych;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby sformułowały i wdrożyły zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące zagadnień, które szczególnie wpływają na pozycję kobiet na rynku pracy, obejmujących między innymi:
 - (i) usunięcie barier strukturalnych, jakie napotykać kobiety rozpoczynające pracę i awansujące w sektorach zdominowanych przez mężczyzn, takich jak nauka, technologia, przedsiębiorczość, finanse i zielona gospodarka;
 - (ii) rozwiązanie problemu zróżnicowania wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych ze względu na płeć we wszystkich sektorach;
 - (iii) dążenie do zwiększenia reprezentacji kobiet w strukturach podejmujących decyzje ekonomiczne we wszystkich sektorach;
 - (iv) podjęcie problemu koniecznego wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt dzięki edukacji formalnej i nieformalnej, zwłaszcza w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii, matematyki, przedsiębiorczości, ekonomii i studiów w dziedzinie biznesu, a także potrzeba lepszego dostosowania umiejętności do potrzeb, poprawy udogodnień szkoleniowych i udogodnień w zakresie uczenia się przez całe życie dla pracujących kobiet we wszystkich sektorach;
12. zwraca uwagę, że kryzys finansowy i gospodarczy poważnie wpłynął na wyzwania demograficzne, przed jakimi stoi Europa, w tym starzenie się społeczeństwa; zauważa, że zróżnicowanie świadczeń emerytalnych ze względu na płeć wynosi w Europie 39 %; podkreśla, że polityka zatrudnienia i model systemów transferów socjalnych mają głęboki wpływ na zdolność kobiet do wnoszenia składek emerytalnych oraz że należy uwzględnić to w zaleceniach dla poszczególnych krajów; uważa, że należy zbadać konsekwencje dłuższego życia zawodowego dla problematyki płci;
13. zwraca się do komisarza odpowiedzialnego (komisarzy odpowiedzialnych) w tym zakresie, aby co roku omawiał z Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia aspekty rocznej analizy wzrostu gospodarczego związane z płcią;
14. podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie muszą ocenić wpływ polityki reform strukturalnych na kobiety w społecznościach marginalizowanych, dyskryminowane z wielu przyczyn jednocześnie; wzywa Komisję, by sporządziła zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące konkretnie przeszkód napotykanych przez te kobiety;

15. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z faktem, że cięcia wydatków na finansowanie organizacji kobiecych, instytucji i organów ds. równości spowodowały likwidację i znaczne ograniczenie ich działalności;
16. apeluje o włączenie konkretnych wytycznych i procedur w ramy europejskiego semestru w celu zapewnienia rozliczalności, konsultacji i dialogu z zainteresowanymi podmiotami krajowymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i związkami zawodowymi;
17. podkreśla, że elastyczności rynku pracy nie można zapewniać kosztem ochrony socjalnej, np. minimalnego wynagrodzenia, prawa do rokowań zbiorowych, praw macierzyńskich i ojcowskich oraz utrzymania bezpiecznych, wysokiej jakości miejsc pracy zgodnie z programem godnej pracy; podkreśla ważną rolę, jaką zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego, dialog społeczny, związki zawodowe i reprezentacja pracowników odgrywają w formułowaniu i realizacji polityki rynku pracy;
18. wyraża zaniepokojenie, że deregulacja i uelastycznienie stosunków zatrudnienia w wielu państwach członkowskich doprowadziły do łamania przepisów dotyczących zatrudnienia, w tym do bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji kobiet;
19. zaleca większe zaangażowanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w prace w ramach europejskiego semestru;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dołożenia większych starań, aby wykorzystać wychodzenie z kryzysu gospodarczego jako okazję do propagowania bardziej zrównoważonego społecznie i środowiskowo modelu gospodarczego, między innymi przez przyspieszenie tworzenia ekologicznych miejsc pracy oraz wspieranie przedsiębiorstw społecznych i alternatywnych modeli biznesowych, takich jak towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i spółdzielnie;
21. podkreśla, że kobiety w Europie są nadmiernie reprezentowane w grupie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, tymczasowo, na stanowiskach nisko opłacanych i wśród pracowników nierejestrowanych oraz że w ostatnich latach w wyniku środków oszczędnościowych, w tym deregulacji rynku pracy i reformy praw pracowniczych oraz praktyki w zakresie rokowań zbiorowych, upowszechniły się niepewne formy zatrudnienia; jest głęboko zaniepokojony zwiększeniem się poziomu ubóstwa pracujących.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	15.9.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 21 -: 6 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Malin Björk, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Maria Noichl, Margot Parker, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Biljana Borzan, Ildikó Gáll-Pelcz, Sylvie Goddyn, Constance Le Grip
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Michel Reimon